

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

3. Spatiosa via, ad Domum damnatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

Petitio.

O Domine! qui pravenisti me, antequam nascerer, preparans mihi semitas, quibus incederem, & venirem ad gloriam Domus tua. S. Aug. Solil. c. 26. Metamque beatitudinis æternæ attingerem: vide, obsecro, num in semitis hisce ambulem: & si quidem ambulo; iter promove, atque ad omne bonum me impelle: sin aberro, errantem corrige; ne errorem committam, quem tota emendare nequeat æternitas. *Est enim via, qua videtur homini recta, novissima autem ejus deducunt ad mortem.* Proverb. c. 14. 12.

CONSIDERATIO III.

Spatiosa via Domus damnatæ æternitatis.

Spatiosa via est, que ducit ad perditionem.

Matth. c. 7. 13.

7. Januarii.

Huc adeste, peccatores presumptuosi, qui per viam, licet lubricam, licet cæno peccatorum refertam, vos nullo negotio confiditis perventuros

ad

22 *Domus eternitatis; Consideratio*
ad astra: atque asserere audetis, cœlum
hominibus, non anseribus conditum esse.
Expendite bene, verbi divini oracula:
facile corrigetis errorem. Primum ora-
culum, & à Christo, Veritate æterna, pro-
latum; quo clarè damnandorum multi-
tudinem ob oculos ponit: *Intrate, inquit*
per angustam portam: quia lata porta
spatiosa via est, qua ducit ad perditionem
& multi sunt, qui intrant per eam. Matt
c. 7. 13.

II. Considerate hanc viam. *Spatiosa*
via dicitur, quæ multos simul transeu-
tes capit: spatiosa via est, per quam mul-
ti currunt, & turmatim ruunt; per quam
currus & equites permeare valent. Eju-
smodi via est, quæ, teste Christo, ducit
ad perditionem. Duæ sunt viæ ait S. Ambro-
sius in Psal. I. *Una justorum, altera peccato-*
rum; justorum via angustior est, injusto-
rum latior: illa sobrietatis angustior; he-
betrietatis latior, ut possit capere fluctuante
Hic libertas; cupiditatum, illic servitutum
injuria; hic convivium, illic jejunium: hic
intemperantia gaudiorum, illic perse-
verantia lacrymarum: hic saltatio, illic or-

io; hęc cantus dulces; illic gemitus graves.
 Heu! quàm multi, hanc viam spatiosam
 : terunt!

III. Perpendite, obsecro; verba Chri-
 sti: *Multi sunt, qui intrant per eam. l. c.*
 An non, prò dolor! ita est? omnino.
Multi sunt, non centeni, non milleni; sed
 milliones Ethnicorum, Turcarum, Sara-
 cenorum, Maurorum, Indorum, Brasilo-
 rum, Chinesium & Japonum, veri Dei
 & Redemptoris nostri fide, & cognitio-
 ne carentium: *qui intrant per eam. Multi
 sunt* milliones Hæreticorum, Schismati-
 corum, Atheorum, verâ fide orthodoxâ
 destitutorum, *qui intrant per eam. Multi
 sunt* milliones malorum Christianorum,
 Catholicorum, superbiorum, avarorum,
 luxuriosorum, in peccatis suis morien-
 tium, *qui intrant per eam. Verè infernus
 dilatavit animã suam, & aperuit os suum,
 absque ullo termino, & descendent fortes
 ejus, & populus ejus, & sublimes, gloriosique
 ejus in eum. Isaia c. 5. 14.*

Affectus zeli animarum.

O Si possem (ut desiderabat S. Ca-
 tharina Senensis) me collocare ad

24 *Domus aternitatis: Consideratio*
os inferni, illudque obturare, ne ulla de
inceps anima, in illum decideret; quã
id libens præstarem! Cùm verò id ne
queam, desidero saltem opponere hunc
librum: Deumque, ex intimo animi fen
su, supplex rogo; tantum illi virtutis tri
buat, ut uni saltem alicui claudat immen
sam illam voraginem, quæ nunquam de
vorando satiatur. At quisnam erit un
ille? Tu, tu, mi Lector. Solùm tolle leg
tolle lege: & quæ hîc proponuntur æte
na, perpende. *Memorare novissima tuis*
Et in æternum non peccabis. Eccli. c. 70. 4 hor
ac proinde nec in æternum damnaberis nu

8. Januarii.

I. **O**Raculum secundum est ejusdem
Veritatis æternæ. Matth. c. 22. 14 qu
Multi sunt vocati, pauci verò electi. Quo
meritò omnibus mortalibus, præsertim per
tepidis ac negligentibus, timorem ingen
tem incutiat, atque ad curam salutis su
gularem, ac fervorem impellat; ut per
bona opera, certam vocationem & ele
ctionem suam, facere satagant. *Terribi*
est quod sequitur, ait S. Gregorius Hom

19. in Evang. *Multi sunt vocati, pauci
verò electi: quia ad fidem plures veniunt,
& ad cœleste regnum pauci perducuntur.*

II. Perpende nonnihil hanc multitu-
dinem & paucitatem. *Multi sunt vocati*
è Judaismo, de quibus præcipuè loque-
batur Christus, *pauci verò per ipsum con-*
versi & electi. Multi sunt vocati etiam è
Gentibus; pauci verò electi, quia vitam
gentilem, & bestialem non deserunt.
Multi sunt vocati è fidelibus, & Christia-
nis in Evangelio, Matth. c. 22. 12. quos
homo, fide præditus; sed veste charitatis
benuptiali destitutus, significat; sed pauci
electi, quia dilectione Dei & proximi,
privati. Multi sunt vocati è peccatoribus;
ut pœnitentiam agant; pauci verò electi,
qui dignos pœnitentiæ fructus faciant.
Multi sunt vocati, ut Sacramenta divina
percipiant; ut vitam Christiano dignam
agant: pauci verò electi, qui ad ea se rite
disponant, larga ex eis gratiæ dona refe-
rant; & moribus, Christi vitam, ex-
primant.

III. *Multi sunt vocati, præsertim è*
clero, ad infulas, ad dignitates, ad curam

26 *Domus aeternitatis. Consideratio*
animarum: *pauci verò electi*; qui dignam, statu suo sublimi, vitam ducant, iustitiam debitè administrant; oves suarum earumque salutem, non earum lanam quærant. *Multi sunt vocati*, ad statum religiosum; *pauci verò electi*, qui carnalium mundi que mortui, & crucifixi, toto conatu montem perfectionis conscendunt. *Multi sunt vocati*, ad officia sæcularia; *pauci verò electi*; qui sobriè justè, ac vivunt, in hoc sæculo, & beatam spei adventumque gloriæ magni Dei, imitativo corde, ac vultu erecto, præstare valeant. Inspice intimos conscientiarum sinus; vide num multis, an verò paucis accensendus. *Vive cum paucis si vis agnoscere cum paucis.*

Affectus doloris.

O Salvator mi! quàm doleo sanguinem tuum pretiosum, pro multis imò pro omnibus effusum, adeò paucis esse salutarem! ô quam compatior, tuis multis, Judæis, Ethnicis, Christianis, cum celestem gloriã vocatis; sed eã excidit tibus, & ad inferni tormenta descendunt.

tibus! ô Christiane! ô Clerice! ô Religio-
 se! ne sequaris *multos*, statûs tui collegas,
 dissolutiores & laxiores; sed *paucos*, me-
 liora charisimata æmulantes, & ad per-
 fectiora tendentes; ne cum multis, viam
 latiore[m] tenentibus, reproberis. Audi S.
 Eucheriû Episcopû: *Ad negligentiam vitæ*
non nos negligentium turba persuadeat: nec
ad damnum propria salutis, alienis duca-
mur erroribus. Quid nobis in illo die pro-
derit multitudo; ubi sola examinatio meri-
torum, actus quemque, non populus absol-
vit? Epist. ad Valer. Nepotem.

9. Januarii.

I. TERTIUM oraculum est Isaia Prophe-
 tæ c. 24. 13. Vaticinantis: *Hæc*
erunt in medio terra, in medio populorum:
quomodo si pauca olive, que remanserunt,
ang excutiantur ex olea, & racemi cum fuerit
in finita vindemia. Hi levabunt vocem suam,
palliatque laudabunt, cum glorificatus fuerit
Dominus. Loquitur hîc Propheta, (ut
cum S. Hieronymo, S. Thoma & aliis
docent Interpretes) de salvandis in fine
mundi. Hæc erunt in medio terra, scilicet

28 *Domus aternitatis Consideratio*
in Jerusaleme, seu valle Josaphat, quæ ubi
beatus à monte olivarum dividit. Ibi enim
celebrabitur universale iudicium, ut legi-
tur Joëlis c. 3. 2. *Quomodo si pauca olive
qua remanserunt, excutiantur ex oleo.*
*Multa olive, ait S. Hieronymus, cadunt
in terram, cum primum excutitur oleum,
pauca remanent: sicut & pauca uva remanent
in vitibus, finita vindemia. Sic multi
damnantur, pauci saluantur.*

II. Quartum oraculum est ejusdem
Prophetæ Isaie c. 10. 19. qui sicut ait
paucitatem electorum, comparavit cum
racemis, finita vindemia; ita nunc eos de
componit, cum paucitate lignorum, qui
remanent succisa silva. *Et reliquia lignorum
saltus ejus, pro paucitate numerabuntur.*
& puer scribet eos. Id est erunt pauci, qui
salventur, & facile numerabiles; ita ut
puero, vix paucas exarante notas, scribi
queant. Deinde *& puer scribet eos:* scilicet
iste puer (ut exponit Eusebius L. 2. c. 24.
demonst. Evang. c. 40) qui de Virgine
natus est: qui ut loquitur S. Gregorius
*Apparuit in carne; ut electos describeret
eternitate.* A quo pauci scribuntur in

bro electorum, multi à diabolo notantur, in codice reproborum.

III. Quintum oraculum est Michææ Prophetæ c. 7. 1. ubi lugens queritur: *Væ mihi, quia factus sum, sicut qui colligit in autumno racemos vindemia: præcoquas ficus desideravit anima mea.* Textus Syrus, Arabicus, Chaldæus, & 70. sic exponunt: *Quia factus sum, sicut qui congregat stipulam in messe, & sicut qui colligit racemos in vindemia.* Sicut finitâ messe, pauca ipicæ, à messore relictæ, colliguntur & pauca uvæ post vindemiam reliquæ, decerpuntur: & ficus præcoquæ seu ante tempus maturæ, pauca reperiuntur: Sic multi sunt vocati, pauci electi: multi fiunt præda & esca diaboli, atque ab eo premuntur, & calcantur in torculari inferni: pauci cedunt Christo. Hinc addit Prophetæ l. c. v. 2. *Periit sanctus de terra, & rectus in hominibus non est.* Sancti enim & recti, cum multitudine malorum, comparati, vix ulli dici queunt, ideóque de terra periisse dicuntur.

30 *Domus eternitatis, Consideratio
Affectus timoris.*

COhorro totus, Deus juste & metue
de, tantam reproborum multitu-
dinem, tantamque electorum paucita-
tem perpendens! O quis, nisi amens
omni studio possibili non allaboret,
aliquando accenseatur paucis, tunc
cem levaturis, Deumque glorificatu-
in secula? Quis non omnem adhibe-
curam, ut evadat oliva matura, non
murcam; sed clarum præbens oleum
sericordiae & benignitatis? Quis non
sudet totis viribus, ut sit uva excoc-
ta, non vappam, sed vinum dans generosum
præstans compunctionis ac divini an-
ris? Quis non contendat, ut sit ficus pro-
coqua & matura; habens non acerbita-
tem iniquitatis, sed dulcedinem probita-
tis? ut sit lignum non sterile; sed fructu-
ferum, aliàs cum silvis integris, ex-
cidendum & in ignem mit-
tendum.

CO